

leto

HERBÁR MYŠLIENOK

*Submíra
Stanceka 70.*

- radosť života

Leto

HERBÁR
MYŠLIENOK

*Súborná
Stančeková*

- radosť života

Cenzor:

P. Mgr. Jozef Mrocek, CM.

3

NIHIL OBSTAT:

Bratislava, 20.10.2015

P. ThDr. Jaroslav Jaššo, CM, PhD.

IMPRIMI POTEST:

Bratislava č. 160/2015, zo dňa 20.10.2015

© P. prof. Ľubomír Stanček, PhD., CM.

Grafická úprava: PaedDr. Júlia Kubicová

ISBN 978-80-89570-14-0

EAN 9788089570140

1. To, čo nás všetkých raz čaká, je v rukách Božích. No to, čo držíme v rukách my, je Ježišova výzva, ktorá nás pohýna k aktívnej bdelosti, kde skutkami dosvedčíme, že patríme Ježišovi a chceme spolu s ním kraľovať.

2. Pokora v láske, pokora v službe, pokora vo vzťahoch. Tam, kde je táto čnosť, zrodia sa aj ostatné čnosti.

3. Rozprávky končia šťastne; dbajme o to, aby aj tá naša, hoci nie rozprávka, ale skutočnosť nášho života, skončila šťastne. Nech je náš život na oslavu Boha, nám na spásu, mnohým našim priateľom na radosť a Cirkvi na osoh.

4. Budme prví, ktorí začnú konať. Nečakajme, že začne ten druhý. Keby Boh takto uvažoval, iste by neposlal svojho Syna na svet.

5. Začnime pracovať na sebe a slúžiť druhým. A to nie pre pochvalu, zisk či uznanie, ale z lásky k samému Ježišovi.

6. Odkiaľ a z čoho pramení optimizmus, čo zmenil mnohých z hriechu do nového života?

7. Iba láska, ktorá sa prejavuje mnohokrátym spôsobom, môže dnešnému svetu dať to, čo neustále hľadá.

8. Mladý človek najskôr hľadá svoje povolanie, prechádza obdobím formácie, ale aj štúdiom. Neskôr zodpovedným rozhodnutím vstupuje do manželstva alebo sa zasvätením odovzdáva Bohu.

9. Ďakujeme ti, Pane, že „si nás utvoril tak zázračne“. Ty si každému daroval meno a určil obdivuhodné miesto v tvojich plánoch.

10. Aj keď mnohí máme rozličné názory a pohľady na radosť, predsa čisté svedomie, priateľský vzťah s Ježišom je niečo, čo sa nedá ničím a nikým nahradiť.

11. Život nie je iba o nešťastí a bolesti. Je aj o kráse a radosti. Boh nám daroval všetko, čo mal. Všetko dal nám. Len jedno si chcel nechať pre seba: Teba!

12. Dnes sa rozhodujeme o svojej spáse.

13. Čo všetko dostáva prednosť pred opravdivým šťastím v našom živote? Nesmieme zabudnúť na svoju dušu. Príde chvíľa, kedy budeme musieť všetko opustiť, ...aby nebolo neskoro.

14. Skutočne sa tešíme na Krista? Asi nie veľmi. Prečo? Vieme sa tešiť na kde koho, kto je sympatický, blízky, príjemný; ale Kristus žiada, aby sme sa zapreli, zriekli, ovládali, kontrolovali a to je, priznajme si, niekedy veľmi ťažké.

15. Úsmev má magickú moc - fascinuje srdcia. Človek sa podobá prírode. Keď sa spustí lejak, vplazí sa do srdca melanchólia. A keď vyjde slnko, začína pre srdce sviatok. Úsmev je akoby slnko, ktoré vychádza na obzore duše. Treba ho aklimatizovať na našich perách.

16. Nezabudnime na obety. Niekedy aj tú najkrajšiu atmosféru pokoja a lásky narušuje diabol. Vytrvajte v láske, konaní z lásky v obeťiach i v nasledujúcich dňoch.

17. Každý máme nezastupiteľnú úlohu. Pretože nevieme, aký dlhý čas je na úlohu nám darovaný Bohom, je správne konať. Záhaľka, lenivosť, odkladanie, vyhováranie sa a všetko, čo nás brzdí v tom, aby sme plnili Božiu vôľu - je čas odstrániť a začať konať.

18. Obdivujeme tých, čo všetko stihnú. Často zabúdajú na seba. Sú šťastní, keď iní sú šťastní...

19. Koľko je okolo nás vzácných ľudí, o ktorých nevieme.

20. Kto sa usmieva miesto toho, aby zúril, je vždy silnejší.

21. Dovoľme Ježišovi, aby prišiel do nášho srdca. Ak mu to neumožníme, náš život začne strácať svoj zmysel. Stratíme smer, ktorým máme kráčať. Budeme smutní, plní úzkosti a beznádeje. Už nebudeme tou lampou, ktorá má svietiť, nebudeme tou soľou, ktorá dáva chuť, ale budeme šíriť okolo seba tmú. A čo je najhoršie, sami si to nebudeme uvedomovať.

22. Vyhodiť Ježiša za dvere nášho srdca, odmietnuť ho, znamená preťať vlákno, na ktorom je zavesená sieť nášho života.

23. Musíme si uvedomiť a s radosťou prijať fakt, že sme Božími deťmi. Závisí len od nás, aby sme prijali od Ježiša všetko to, čo on sám nám dnes chce darovať. Ježiš u nikoho nerobí rozdiel. Každý, kto ho potrebuje, má jeho ponuku. Ježiš prijíma každého, kto sa dokáže znížiť, skloniť a pokoriť.

24. Vráťme dnešnému dňu Krista.

25. Život dnešného človeka by sme mohli opísať v troch bodoch: očakávanie, strach a radosť.

26. Nebojme sa prechodu zo života do večnej slávy.

27. Milujme Ježiša, lebo on je darca nového a šťastného života. Ježiš si praje, aby sme si navzájom prejavili lásku. Pozrime sa, akú lásku nám dnes Boh daroval.

28. Boh nás nestvoril pre tituly či diplomy, ale stvoril nás na to, aby sme milovali a boli milovaní.

29. Čo robíme preto, aby sme duchovné dary využili pre svoj život?

30. Boh sa veľmi pokoril a znížil. Stal sa jedným z nás, stal sa človekom, aby sa človek stal synom Božím.

31. Ako krásne je tam, kde sa všetci snažia nasledovať túto hlavnú zásadu: robme si navzájom toľko radosti, koľko len dokážeme. Ved' čím neradostnejší je tento svet, čím temnejšie sú mračná, tým usilovnejšie by sme sa mali snažiť všade okolo seba šíriť svetlo a radosť.

32. Nestáva sa aj u nás, že sa snažíme pochopiť Kristovu tvár a nedarí sa nám to, nedokážeme ju vnímať? Prečo? Je potrebné, aby sme nehľadali Krista v tvári jediného človeka, ale hľadajme v každom človeku zlomok Kristovej tváre. V každom jednom z nás sa má nielen dnes, ale každý deň narodiť Ježiš.

33. Aj dnes ako aj v minulosti platí, že kresťan má byť predovšetkým svedok.

34. Dnešný svet človeku ponúka mnohé príležitosti, ale málo lásky a preto človek chce byť niekým, chce niečo znamenať, chce byť za každú cenu prvý. Dnes je potrebné, aby sa nám ponúkalo viac lásky. Lásku potrebujeme všetci, každý človek, aj ten, ktorý sa domnieva, že má hojnosť všetkého.

35. Zamyslime sa nad tým, či my sami nejakto nezabráňujeme Ježišovi, aby sa mohol prejaviť.

36. Čo nič nestojí, za nič nestojí.

37. Človek si váži len tie peniaze a len tie hodnoty, ktoré si sám s námahou zaslúži. Tie, ku ktorým lacno príde, rýchlo minie, lebo pre neho veľa neznamenajú. Nie sú totiž podložené jeho námahou.

38. Boh len z lásky k nám neváhal poslať na smrť svojho jednorodeného Syna, aby sme sa tak mohli stať jeho synmi a dcérami.

39. Aké máme vydávať svedectvo dnešnému svetu? Ako stáť na strane Boha, ktorý za nás zomrel na kríži? Áno, je pravda, že dnes sa možno od nás nežiada obeta vlastného života. Ale či neraz nie je ťažšie, keď mám zápasíť s ohľadmi pred ľuďmi či sa prežehnať pred krížom, zastaviť sa cez deň na chvíľu v kostole, udržiavať pracovisko čisté od nemravných obrazov, slobodne hovoriť svojim kolegom o svojich postojoch...?

40. Skutočná láska sa nezaprie ani na ulici, v práci, v škole. Ved' ani rodič sa nebude ostýchať objasť a pobožkať svoje dieťa pred druhými. Skutočná láska nepozera na ohľady. Takto môžeme spokojne zameniť slovo svedectvo za slovo láska.

41. Skúsme niečím konkrétnym dokázať, že Boha milujeme, nech nás to stojí čokoľvek.

42. Priznajme si, že sme spohodlneli a chceme tento trend prenášať aj tam, kde sa to nedá. Radi by sme navliekli naše zaužívané spôsoby aj na Boha. Radi by sme chceli túto „techniku“ použiť vo vzťahu k Pánu Bohu.

43. Boh nás stvoril na svoj obraz, dal nám rozum a slobodnú vôľu. Nechcel, aby sme boli nejakými robotmi predurčenými konať tak, akoby nám to bol on naprogramoval. Nie, on nám dal slobodu.

44. Všetci sme deťmi Boha a podľa toho sa máme aj tak správať. Nie je to v niektorých prípadoch len tak, že sme len tzv. matrikovými katolíkmi?

45. Pán Boh je veľmi dobrý pedagóg. Použije všemožné prostriedky, aby sme si na neho spomenuli.

46. V živote každého z nás nie je dôležité koľko a aké chvály budem hovoriť o Panne Márii, ale to, aký bude ten môj osobný vzťah k nej.

47. Človek až vtedy, keď ho postihnú rôzne skúšky a trápenia, si uvedomí svoju slabosť a bezmocnosť a Božiu všemohúcnosť. Väčšinou až vtedy začnete prosiť Boha o pomoc, aby ho zbavil tohto trápenia. On je milosrdný Boh.

48. Rôzne životné kríže, skúšky, choroby a trápenia netreba brať ako tresty, že nám chce nimi Boh ublížiť, ale pochopme ich ako výchovné prostriedky. Boh chce, aby sme sa tak prostredníctvom nich zamysleli nad svojim doterajším životom a uvedomili si, čo nerobíme dobre, čo treba zmeniť.

49. Ved' ako inak možno nazvať ženu, z ktorej sa narodil Boh? Azda rodička človeka? Nie. Mária je Matkou - Božieho Syna.

50. Nedopustíme, aby naša nebeská Matka musela prežívať bolesť a plač vo svojom srdci. Staňme sa jej vernými deťmi, pristúpme k nej a povedzme jej, že ju máme radi, že ju milujeme...

51. Koľko času venujem Bohu?

52. Aký mám ja vzťah k Márii a ako ju ja prijímam do svojho života?

53. Treba si uvedomiť, že keď Ježiš „len“ hovorí, to nie sú len prázdne slová. To sú slová, ktoré sa naplnia.

54. Boh nám posielala do cesty rôzne kríže, ktorými chce dosiahnuť to, aby sme si spomenuli, že je tu vždy niekto, kto nám ich potom pomôže niesť, že je tu niekto, kto chce, aby sme sa s ním stretli vo večnej blaženosti, že je tu náš nebeský Otec.

55. Ó, ako ťažko je niekedy vrátiť sa k Otcovi. Veľké šťastie, že náš nebeský Otec je dobrý a mocný.

56. Manželstvo je sviatosť, ktorá je dnes snád' najviac napádaná. Útočí sa na ňu zo všetkých strán a musíme priznať, že niekedy aj zo strany nás veriacich. Vernosť až do konca je dnes veľkým problémom keď rozvodovosť narastá.

57. To je veľká úloha, vedieť zachytiť a rozpoznať hlas Boha v nás. Aby sme mohli zachytiť a počuť tento hlas a aby sme mu vedeli aj porozumieť, na to treba veľa ochoty a snahy.

58. Nechajme priestor aj Bohu, aby mohol k nám prehovoriť.

59. Prijímam Pannu Máriu ako matku? Utielkam sa k nej, vážim si ju a milujem ju? Prosím ju denno-denne o pomoc a o to, aby ma stále držala za ruku a sprevádzala ma v každučkej chvíli po ceste môjho života?

60. Správne chápané manželstvo je len dočasný stav. Pretože vzájomnou láskou manželov vzniká nový život - dieťa. A tak sa manželstvo pretvára na rodinu. Rodina - to je otec, matka a deti. To je miesto, od ktorého sa odvíja budúcnosť sveta.

61. Prosme o dar vedieť zachytiť Boží hlas v sebe, ale hlavne my sami sa usilujme vytvoriť Bohu také podmienky, aby mohol k nám hovoriť. Snažme sa o to, aby sme vždy boli otvorení Božiemu hlasu.

62. Ťažko by sme dokázali milovať Ježiša Krista, ak by sme nepočúvali často Božie slovo, ak by sme ho vôbec nečítali. A nielen to. Práve počúvaním a prijímaním Božieho slova človek začína chápať samého seba a tým získava hlbší zmysel života.

63. Každé novonarodené dieťa je symbolom, že Boh neprestáva milovať tento svet.

64. Len v modlitbe a tichu môže zaznievať Boží hlas k nám. Len vtedy ho môžeme počuť, keď mu vytvoríme vhodné podmienky. Len vtedy, keď mu dovolíme, aby k nám prehovoril

65. Dobre vieme, že nám nestačí zostať len pri počúvaní, ale to, čo počúvame, aj v našom živote treba uskutočňovať. A z toho nám plynú rôzne milosti a výhody, ale na druhej strane aj záväzky, ktoré máme plniť.

66. Snažme sa chrániť si svoje rodiny a podporovať ich modlitbami. Kde sa rodina spolu modlí, tam je požehnanie isté, lebo sa usilujú žiť na obraz Boží. Urobme všetko, čo prospeje blahu v rodinách.

67. Človek chce a hľadá stále niečo nové, túži po tajomstve a hľadá niečo, čo by ho naplnilo, čo by ho urobilo šťastným. A to je to, čo s nami robí čítanie Svätého písma - privádza nás k hlbšiemu poznaniu Krista.

68. Čím je pre nás Sväté Písmo? Ako často a kedy beriem túto Knihu kníh do rúk? Je to len, keď ma niekedy napadne alebo sa snažím denne z neho čítať?

69. Skúste si nájsť čas i miesto na rozhovor s Bohom.

70. Mudrci verili, že majú pred sebou Mesiáša, lebo svetlo hviezdy im to zvestovalo. My veríme, lebo nám o tom hovorí svetlo viery, svetlo Ježišových slov, obsiahnutých v evanjeliu. Nech aj vaše pokľaknutie pred svätostánkom bude plné lásky, oddanej úcty k Ježišovi ako hlboké poklony mudrcov.

71. Každým hriechom sa Ježišovi otáčame chrbtom, zraňujeme priateľstvo s ním, vyháname ho von. Napravme to napríklad ľútosťou či kvalitnou svätou spoveďou.

72. Boh prichádza už teraz, denne. Boh potrebuje každého z nás.

73. Nevyžeňme Ježiša za brány našich miest a dedín.

74. Ježiš od nikoho z nás nie je ďaleko. Lebo v ňom žijeme, hýbeme sa a sme.

75. Je krásne, keď sa vzájomná láska muža a ženy v manželstve stáva obrazom absolútnej a večnej lásky, ktorou Boh miluje človeka.

76. V hneve ešte nikto neobjavil pravé šťastie, ale v ovládaní hnevu už mnohí spoznali šťastie. Nie jedno srdce človeka zlyhalo v hneve a pre hnev.

77. Nepokoj srdca sa prejavuje vo chvíli vzdialenia sa od Boha.

78. Hnev sa často objavuje v dejinách spásy. Ľudia urážajú Boha hnevom a pre hnev sa Boh odvracia od človeka.

79. Nebuďme pokrytcami v oblasti hnevu, že sa nevieme rozhnevať, ale buďme kresťanmi, ktorí na sebe v oblasti hnevu pracujú.

80. Pri hneve treba pamätať na sebaovládanie.

81. Keď sa na niekoho hneváte, je veľmi ľahké a často aj rýchle, že čosi škaredé povie-
te. Nemusí to skončiť slovom, ale aj fyzickým
napadnutím.

82. Ako kresťania, nemôžeme ignorovať
hriech. Robí sa krivda, uráža sa čistota, česť,
siahla sa na dobré meno, zdravie... Nesmieme
mlčať, ale nesmieme nikoho a pre pravdu,
spravodlivosť urážať.

83. Hnev má rôzne prejavy. Je rozdiel
medzi hnevom a zúrivosťou.

84. Je potrebné, využiť všetko dobré - zá-
kony, postavenie, poslanie, aby sme proti zlu,
hriechu zakročili. Potom je všetko v poriadku.

85. Hnev sa často prejavuje na tele i duši
človeka.

86. Už zabrániť kriku, zvýšeniu hlasu, ne-
pekným gestám je veľká vec.

87. Hnev je náruživosť, ktorá hýbe dušou,
aby škodila blížnemu.

88. Otrok hnevu je otrokom seba. Prinášajme obeť za hriech hnevu. Odprosujme za zlo spôsobené hnevom. Modlime sa, aby sme boli nástrojom pokoja.

89. Ovládať hnev si vyžaduje mať nad sebou pevnú ruku, lásku k Bohu... pracovať na sebe nikdy nie je dostačujúce.

90. Dnes sme v dobe, kedy sa zlo predkladá ako "dobro" - teda hrešiť je legálne, normálne, moderné ...štátu vyhovujúce. Je mi z toho smutno... Áno, povieš - všetko do času... Ale...

91. Otrok hnevu je otrokom seba. Prinášajme obeť za hriech hnevu. Odprosujme za zlo spôsobené hnevom. Modlime sa, aby sme boli nástrojom pokoja.

92. Verím, milujem, dúfam, poznávam Boha, vôbec?

93. Kresťanské je bojovať, ľudské padnúť, diabolské v hriechu ostať, božské vstať a ísť ďalej.

94. Boh má humor; vždy urobí čosi, čo je mimo nášho porozumenia, ale v rámci schopností nášho chápania.

95. Napriek našim slzám, prichádzajú ľudia s otvorenou náručou.

96. Nehanbime sa poukázať na drobnosti a skladať si z nich mozaiku zmyslu nášho života.

97. Otvorme si srdcia. Chcime viac, ako materiálne veci a Boh nám to dá. Ved' Boh je duch, čo materiálne nám má on dávať?

98. Ľudia sú najväčším Božím dielom.

99. Koľko my toho nahovoríme o našich blížnych a často to nie je pravda, a ešte priko-reníme, pridáme,... len o mne aby sa hovorilo s úctou a láskou.

100. Kde je naša bázeň, kde je sila, ktorá vychádza z ticha, kde sú časy večerov strávených v lete na dvore s rodinou? Nahradili ich televízory, mobily, počítače... technika?

101. Prišlo vám v živote ako zázračné, keď ste svojich najbližších videli urobiť čosi, čo vás milo prekvapilo? Keď ste zistili, že dieťa vo svojich odpovediach prekonáva múdrosť starcov, keď mladíci a devy ukázali talent, ktorý burcuje nervy až do slz dojatia...?

102. Za koho máme Ježiša my? Za filozofa, ktorý nikdy nepracoval? Je na čase sa prebudiť sa zo sna, pretože Ježiš - Boh, vie presne, čo potrebujeme a preto, keď hľadáme, klopeme a prosíme, máme to robiť s túžbou po veciach duchovných. Potom sa začnú diať zázraky.

103. Želania nie sú menej ako modlitba.

104. Boh nám ukazuje, že on je lahodný šum, plný lásky a trpezlivosti.

105. Koľko krát práve my kresťania lamentujeme, kričíme, nadávame a znepríjemňujeme život ľuďom okolo seba a predsa Ježiš hovorí: „Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.“

106. Blahoslavenstvá sa v živote odkrývajú rôznym spôsobom.

107. Boh má stále otvorenú náruč, chce nás mať stále pri sebe, preto nám hovorí „beda“, lebo mu na nás záleží!

108. Nie je podstatné, odkiaľ k nám Ježiš hovorí. Je dôležité, čo nám hovorí, a ako sa k tomu postavíme.

109. Boh stvoril človeka tak, že mu daroval rozum, ľudskému rozumu dal schopnosť, že môže poznať jeho existenciu.

110. Krédom dnešnej doby je častokrát veta: „V Boha verím, ale v Cirkev nie“.

111. Nebo je blažené spoločenstvo tých, ktorí žijú vo večnej Božej láske. A do večnej Božej lásky môže byť prijatý jedine ten, kto má v sebe lásku.

112. Ježiš hovorí o tom, ako si má počínať ten, kto patrí do jeho kráľovstva. Ten, kto má byť svetlom sveta a soľou zeme.

113. Koľkokrát sme my ochotní urobiť v živote čokoľvek, len aby sme mali moc. Aby sme mohli inými vládnuť. V zamestnaní, v škole, v spoločnosti.

114. Sloboda sa tak často mení na otroctvo, človek na tovar.

115. Dejiny sú toho príkladom, že najviac nešťastia priniesli svetu ľudia posadnutí mocou.

116. I keď si môžeme všetko dovoliť, keď sme všetko vyskúšali, ...stále nemáme dosť.

117. Koľko ľudí, ktorí vlastnia nespočetne veľa vecí, je nešťastných? Majú všetko, čo chcú a predsa prepádajú depresiám, topia žiaľ v alkohole, drogách a sexe. Pritom mnohí, ktorí vlastnia len veľmi málo, dokážu byť skutočne šťastní.

118. Budme si vedomí svojich chýb a nedostatkov a niekedy slabej vôle v pokušeniach. Ale máme mať dôveru v to, že s Bohom nad nimi dokážeme zvíťaziť.

119. Myslíme si, že čím viac budeme vlastniť, tým viac budeme šťastní. Chceme vlastniť nielen veci, ale aj ľudí.

120. Človek chce toho druhého len pre seba.

121. Pôžitok je obrovským lákadlom.

122. Nepremrhajme ani minútu z nášho pozemského života, aby sme sa raz mohli všetci spolu tešiť v nebeskej sláve.

123. Keď už máme hojnosť všetkého, tak chceme toho viac a viac.

124. Túžba po moci, pôžitku a vlastníctve bude vždy v našich životoch. Ale práve tieto pokušenia, ak ich dokážeme s Božou pomocou zvládnuť, nás upevnia vo vzťahu k Bohu a môžu nám pomôcť v ceste do neba.

125. Využiť pôstnu dobu ako kresťan môžeme aj tým, že pravidelne - denne, najlepšie večer pred spaním si budeme spytovať svedomie.

126. Hriech si veriaci uvedomujú a predsa majú k nemu rôzny prístup.

127. Pod krížom otvoríme svoje srdce, dušu milosti, ktorú dáva Boh. Postavme si v srdci kríž, ktorý sa stane znamením pre náš úspešný život tu na zemi i pre večnosť.

128. Vzbudzujme si dokonalú ľútosť. Tú si vzbudzujeme, keď si uvedomujeme, že hriech je zlo, urážka Boha, ktorý je láska; keď prosíme Boha o odpustenie trestov za tieto urážky pre Božie milosrdenstvo, nie iba zo strachu pred trestami a najmä pred peklom.

129. Požehnaná je farnosť, kde mesačne čo najviac veriacich pristupuje ku sviatosti zmierenia. Nemusí to byť len počas prvopiatkového týždňa. Mnohí pristupujú k sviatosti v deň, kedy sa narodili.

130. Je radosť, keď aspoň každé tri - štyri mesiace ideme k sviatostiam.

131. Kto chce prijať Ježišove učenie, musí odpustiť a milovať blížnych.

132. Pôstna doba pripomína náš hriech. Pri pohľade na utrpenie a smrť Krista si uvedomujeme svoje hriechy. Hriech spôsobuje, že svedomie akoby zaspalo. Pôstna doba nás chce prebudiť zo stavu hriechu. Podceňovať hriech je nebezpečné.

133. Umelé svetlo svieti lepšie, trvácnejšie, ale žiadne iné svetlo sa od neho nezapáli.

134. Záleží na nás, či odídeme z chrámu zmenení. Nedá sa naraz zmeniť vo všetkom, ale veľmi dôležitá je túžba a snaha. Zmena k lepšiemu často trvá veľmi dlho. ...každý človek sa z niečím trápí.

135. Berme silu v Eucharistii, aby sme mali silu postupným dosahovaním malých cieľov dosiahnuť aj ten večný a tam sa naveky spolu tešiť.

136. Pôstny štyridsaťdňový čas je pre nás príležitosťou, aby sme sa ako veriaci ľudia zamysleli, či ideme správnym smerom a či sme neodbočili z cesty.

137. Všetci vieme, čo znamená zablúdiť. Zablúdiť možno v lese, vo veľkomeste i na ceste života. Zablúdenie je strata správneho smeru.

138. Dom je postavený z drobných stavebných prvkov: kvádrov, malty betónu, izolačných materiálov. Toto spájanie jednotlivých častí trvá niekedy veľmi dlho, ale bez práce a spájania malých častí by nikdy stavba nebola.

139. Je správne, že neprestupujeme na mieste, že si nedáme kradnúť čas, silu... červíkom neistoty, zlých osobných i spoločenských skúseností, nedáme sa v duchovnom živote sparalyzovať.

140. Potrebujeme mať niekoho, kto nám pomôže, kto nás oslobodí a zachráni.

141. Kto vstupuje do chrámu, aby sa stretol s Ježišom, musí si pripomenúť, že Ježiš neprišiel súdiť, ale človeka spasiť.

142. Pôstny čas je správne využiť na radikálnu zmenu života.

143. Je možné žiť vo svete, v ktorom je zlo v očakávaní možnej premeny kúkoľa na pšenicu? Ale je nemožné žiť v tomto svete bez bdenia a neustálej pozornosti, ak sa nechceme stať korisťou nepriateľa.

144. Všetci potrebujeme Kristovo milosrdenstvo.

145. Odpusťme, pretože aj nám Ježiš odpúšťa.

146. Zanechajme každý hriech, ktorý je našou hanbou pred Bohom i ľuďmi.

147. Neúspech nás síce môže obrať o náladu, ale zvyčajne nám stále ešte ostáva nejakých tých "desať minút". Nebolo by múdre vopred sa vzdávať...

148. Každý deň máme možnosť nasledovať Ježišov príklad v tých bežných drobnostiach, ktoré denne prežívame.

149. Gestom vyznávame svoju vieru a vyprosujeme si Božiu priazeň v rôznych situáciách každodenného života.

150. Pozor na výrobu vlastnej viery! Pozor na možnosť vytvorenia si falošných predstáv o Bohu!

151. Ježiš nám dal všetko, čo mohol dať a čo sme si my mohli priať. Záleží však na nás, či tieto dary prijmemo do svojho života.

152. Zamýšľajme sa nad poradím hodnôt vo svojom živote, vyberajme si z možností a situácií tú, čo nám viac pomáha zvíťaziť nad sebou a upevniť sa v priateľstve s Kristom.

153. Aký je ten náš Boh? Je to skutočný Boh - taký, aký sa nám zjavuje vo Svätom Písme a v živote svojho Syna Ježiša Krista? Alebo je to Boh našich predstáv, na ktorého len premietame naše krátkozraké túžby?

154. Čo si vezmeme z nášho majetku do večnosti? Koľko peňazí si dáme do truhly? Kde je náš poklad? Ježiš nás učí niečomu inému.

155. Nebojme sa vstúpiť do nového života. Nie sme sami.

156. Je ľudská vec zhrešiť a poblúdiť, ale diabolská vec je zotrvať v hriechu.

157. Zdá sa nám, že niektoré služby nás ponížujú.

158. Prečo na ukrižovaného Krista často počas roka zabúdame?

159. Musíme si kláknúť pred krížom, aby sme pochopili Boha a jeho lásku.

160. Kresťan, ktorý žije z kríža, žije z Božej štedrosti a je objektom Božieho požehnania.

161. Boh žehná sám sebou. V požehnaní nám dáva samého seba. Pre zbožného človeka predstavuje istotu.

162. Ak sa filozof Freud pýtal, prečo dnešný človek nie je šťastný pri Kristovi a s Kristom, odpoveď môže byť jednoduchá. Preto, že zničil v sebe pravdu o láske.

163. Uvedomujeme si, že repríza nebude, ale môžeme začať nový život.

164. Kríže vedľa ciest sa stali „len“ označením - dôležitým ako orientačný bod.

165. Kríž nám dnes pripomína, aby sme ku krížu nielen dnes zaujali správny postoj kresťanov.

166. Aj dnes, keď je svet v stálom pokušení zrieknuť sa pravého Mesiáša a prijať nejakého nového, musíme vedieť, že všetci iní sú faľšní a už úplne zbytoční.

167. Vianoce sú krásne sviatky. Ich hodnota je práve v tom, že máme nádej, že Boh, ktorý prišiel ako človek na svet, nás spasí. Veľká noc, ktorú prežívame, je najväčší sviatok Cirkvi. Tá nádej sa naplnila. Boh v ľudskom tele, Ježiš Kristus ako predpovedal, splnil, vstal z mŕtvych. Boh nám preukázal najväčšiu lásku.

168. Vzkriesenie je centrom kresťanskej viery. Bez vzkriesenia by všetko stratilo svoj zmysel.

169. Ježišovým zmŕtvychvstaním nám je odpustené. Každý dlžobný účet je zmŕtvychvstaním Krista zničený. Naše veľkonočné „Aleluja“ je prejav našej vdáky.

170. Ježišova smrť a Ježišovo zmŕtvychvstanie sú zárukou spásy, ktorú nik nemohol dať, jedine Boží Syn, Ježiš Kristus, ktorý obetoval sám seba ako zmiernu obeť nebeskému Otcovi za hriechy všetkých ľudí.

171. Božie milosrdenstvo je dar Boha.

172. Každý človek túži po láske. Láska je najväčším požehnaním pre človeka. Preto ľudia veľmi túžia po láske. Nie iba človek túži po láske. Boh, ktorý je láska, túži, aby bol svojím stvorením, človekom, milovaný. Všetko, čo Boh robí, je prejav jeho lásky. Všetko, čo Boh očakáva, je láska.

173. Čo nám ponúka svet? Kristus nám ponúka seba s ranami. Je na nás, sa rozhodnúť.

174. Láska, ktorá neslúži, nie je láska.

175. Ľudia, skôr ako si prejavia lásku, sa pýtajú, či sa im to vyplatí, čo za to a prečo by mali milovať.

176. Prečo sa tak rýchlo siaha na dobré meno, česť a dokonca na život?

177. Láska je najistejšie spojivo s Bohom a blížnymi. Láska je to najčistejšie ovzdušie, po ktorom vieme túžiť. Láska je čistá voda, ktorá dokáže uhasiť smäd. Láska je teplo dlane milujúceho človeka. Láska je úsmev, ktorý napovie viac ako mnohovravnosť. Láska je požehnanie, ktoré dáva silu, chuť, odvahu žiť.

178. Kňazská služba veľa stratila zo svojej hodnoty vo verejnej mienke. Aj dnes sa ešte môže profil tejto služby javiť ako nejasný.

179. Aj vták, aj duša majú po dve krídla. Jedným krídlom je príkaz lásky k Bohu a druhým príkaz lásky k blížnemu. Kto chce lietať, potrebuje obe krídla. Jedno krídlo na lietanie nestačí.

180. Každý človek potrebuje milovať a byť milovaný.

181. Život učí, že pravá láska dokáže robiť zázraky. Milujúci človek dokáže zmeniť človeka, ktorý prestal milovať.

182. Láska k Bohu, bez lásky k blížnemu nie je pravou láskou. Platí zásada, že Boha, ktorého nevidíme, nemôžeme milovať, keď nemilujeme blížneho, ktorého vidíme.

183. Láska k Bohu sa živí z lásky k blížnemu a láska k blížnemu nachádza svoj prameň v láske k Bohu.

184. Pripomeňme si, že láska dáva radosť životu, bolesť mu dáva cenu a viera svetlo. Môžeme hovoriť o troch tajomstvách: srdca, duše a svedomia.

185. Kto spočíta prebdené noci, slzy, modlitby, sebazápory tých, ktorí milujú, aj keď ich láska je pošliapaná, odmietaná, zradená? Kto im dáva silu aj vtedy milovať? Ľudská sila zaisťte nestačí.

186. Je ťažko porozumieť, prečo príkaz lásky je taký dôležitý? Odpoveď je jednoduchá. Sme deti lásky. Voláme sa Božími deťmi.

187. Láska je dar. Dar od Boha pre iných si nesmieme ponechať, prípadne len vyvoleným z neho nadeliť.

188. Hriech zabil lásku v srdci, rozume, ci-toch, slovách, skutkoch.

189. Radi by sme milovali, ale, aby boli ľudia podľa našej vôle. Takých ľudí je v okolí málo, ak sa vôbec nájdú.

190. Šťastie lásky nespočíva v tom, aby sme boli milovaní, ale v tom, že milujeme.

191. Nesmieme zabudnúť, že láska je to jediné, čo Božie deti odlišuje od detí diabla.

192. Láska je prameňom radosti a zdravia, nenávisť je cestou k hrobu.

193. Vieme čo odpovedať, keď sa nás kto-si spýta, v čo veríme?

194. Pokiaľ žijeme na zemi v prísľube, že raz budeme vidieť Boha z tváre do tváre, modlime sa krátku modlitbu na oslavu Najsvätejšej Trojice: „Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku, tak nech i teraz i vždycky i na veky vekov.“

195. Láska je podstatou nášho života a cieľom nášho snaženia na zemi. Láska je najsilnejšia moc, sila, zbraň akú mohol nám dať Boh. Lásku dal Boh do srdca každému človeku bez rozdielu. Láska nie je rezervovaná len pre niekoho. Všetci máme milovať, byť milovaní slovom i skutkom. Láskou nemáme šetriť. Láska sa nesmie rezervovať. Láska nemôže vydieľať. V láske máme rásť, rozvíjať a vkladať ju do konkrétnych skutkov každodenného života.

196. Všimnime si život milujúcich ľudí a zistíme, že láska je nákazlivá. Život nám prináša mnoho príležitostí k láske.

197. Keď túžime po pravej láske, nezabúdajme, že pravá láska musí mať dve krídla práve tak ako vták, ak chce lietať.

198. Keď sa dávame iným, sami sa obohacujeme. Kto dáva lásku, stáva sa bohatým.

199. Vieme, čo znamená milovať? Uvedomujeme si, že tí, ktorí milujú, znášajú všetky protivenstvá z lásky k Ježišovi?

200. Iba láska vie, ako ju robiť.

201. Budme si vedomí daru lásky a budme zaň vďační.

202. Slovo niekoho blízkeho je nám oveľa bližšie, než slovo celkom cudzej či nedostatočne poznanej osoby. Usmernenie, rada, požiadavka blízkeho človeka nás viac pohýna splniť to, čo sa od nás žiada, než to isté adresované nám niekým neznámym.

203. Oveľa slobodnejší sme vtedy, ak vieme, čo môžeme očakávať od iných.

204. Uvedomujeme si, že založené ruky a čakanie na lásku kresťanom nepristanú. Cítíme, že ak chceme byť milovaní, musíme milovať.

205. Za čo máme Cirkev?

206. V čo veríš? Naša viera je naším pokojom.

207. Máme doma predmety, ktoré nám pripomínajú ľudí, chvíle, udalosti, ktoré takto aj po rokoch obohacujú spomienkou.

208. Máme rozum, zapojme ho.

209. Žijeme vo svete plnom zmätkov a nepokojov.

210. Hriech vytvára bariéry medzi ľuďmi. Ježiš svojou mocou tieto bariéry zničil. Dobre vedel, akým nebezpečenstvom je hriech pre človeka.

211. Vyvarujme sa všetkého zlého konania.

212. Snažím sa žiť uvedomujúc si svoj život s Najsvätejšou Trojicou? Aj vy začínate deň po prebudení, znamením kríža a ním aj deň končíte?

213. Ako môžem nasledovať niekoho, koho nepoznám? Ako môžem niekoho poznať, ak sa s ním nerozprávam?

214. Naším cieľom je nebo.

215. Práca je ochranou proti pokušeniam, osvedčeným prostriedkom na udržanie pokoja, rozvinutie vlastnej osobnosti a skrytým prameňom pokánia.

216. O svoj majetok sa máme starať, ale nie tak, aby nám bol viac ako Boh.

217. Človek pripútaný k hmotným veciam ťažko dvíha svoju myseľ k Bohu a ťažko sa mu prijímajú aj jeho prikázania, lebo jeho bohom je majetok.

218. Šofér na ceste si nemôže povedať, že bude zachovávať len niektoré zákony a to tie, ktoré mu práve vyhovujú.

219. Človek, ktorý nevie prijať seba so svojími darmi a nedostatkami, býva väčšinou smutný a nevrelý.

220. Nemôže byť blažený ten, kto zabudne na svoje okolie a vidí len seba, svoj majetok a svoje pôžitky.

221. Utrpením sa stávame podobní tomu, ktorý nás učí trpieť. Učí nás žiť, učí nás umierať... a hlavne odpúšťať a odpúšťať, stále odpúšťať a milovať.

222. Tak ako v minulosti, často ukazujeme len na chyby druhých.

223. Kto by netúžil po Kristovom pokoji?

41

224. Kto nám pomôže spoznať brvná v našom vnútornom zraku? Láska Boha.

225. Nemáme byť sudcom svojho blížneho, lebo sami sme hriešni.

226. Zvestuj svojou láskou Božiu lásku, ktorá chce každého priviesť k pokániu.

227. Nenechajme sa viesť slepými vodcami.

228. Telesné utrpenie nie je to najhoršie, čo môže postihnúť človeka na tejto zemi.

229. Čo máme urobiť, keď zhrešíme?

230. Nezabúdajme, že Boh nám vždy necháva našu slobodnú voľbu - vybrať si dobro alebo zlo.

231. Vidíme, že kríže môžu ľahko uškodiť, no môžu aj veľmi pomôcť. Záleží na tom, ako sa ich naučíme prijímať. Áno, môžeme reptáť, môžeme nadávať, neustále sa sťažovať; ale toto si na svätých nevážíme a asi to ani u nich nenájdeme.

232. Dôverovali by ste niekomu, koho nepoznáte? Prečo by ste nemali ísť za niekým, koho veľmi dobre poznáte a komu bezvýhradne dôverujete?

233. Dbajme, aby náš život kresťana nebol výsmechom z Boha.

234. Iba Boh dokáže uspokojiť naše ľudské túžby.

235. Súčasný svet sa zmieta v chaose. Cirkev a jej pápež zostávajú.

236. Ja som Boh. Ja môžem všetko. Stačí jedno slovo.

237. Nebojme sa prosiť nášho nebeského Otca o čokoľvek.

238. Keď sa stavajú veľké objekty, dôležitý je výpočet statiky, prenesenie zaťaženia do istého bodu, aby sa stavba nezrútila.

239. Vytrvalosť Boh odmeňuje.

240. Vezmime svoje každodenné starosti, ťažkosti, choroby, protivenstvá, ... tie, ktoré sa bojíme niešť. Nebojme sa ich prijať. Odovzdajme ich Bohu. S ním, s jeho milosrdnou láskou sa nám ponesú naše kríže ľahšie.

241. Cirkev nehľasa seba, ale hľasa Kristovo evanjelium, z Kristovho príkazu po celej zemi po všetky veky.

242. Dôvera v Krista nám prinesie ľútosť nad hriechmi, prinesie ľútosť a perspektívu nového človeka v novom živote.

243. Staňme sa živými kameňmi Kristovej stavby, Kristovej Cirkvi.

244. Nenechajme sa oklamať, nenechajme dar povolania neotvorený, pretože Boh dáva dobré dary svojim deťom.

245. Boh aj nám dáva čas, ale musíme si uvedomiť, že človek tu nežije večne.

246. Budíme Ježišovi verní a on nás stonásobne odmení nielen večným životom, ale i tu na zemi svojim požehnaním.

247. Máme takých kňazov, akých si vymodlíme. Pane, daruj mi odvahu a vytrvalosť svedčiť o Tebe okoliu.

248. S utrpením sa stretáme na dennom poriadku. Stretajú nás choroby, úrazy, únava, ale aj iné nepríjemnosti, duchovné. Spory, hádky, urážky nás niekedy tiež neobídu.

249. Dajme príklad modlitby pred jedlom a poďakovania po ňom, ako často sa to vytráca z našich domovov.

250. Naše matky, keď sme sa narodili, vysnívali nám tú najkrajšiu budúcnosť. Asi žiadna matka si nepovie: Čo ak z neho bude zlodej či vrah? Kto vie, či sa tejto mojej dcére neprihodí niečo zlé..? Nebudem mať z môjho syna viac trápenia, ako radosti? ...asi by bolo čudné, keby takto rozmýšľali.

251. Boh nám nedáva kríže len tak. Niekedy môžu byť trestom za zlo, ktoré sme porobili. Vtedy človek nemá žiadne právo sťažovať sa. Problém však je, že nevieme, či ide o trest. Niekedy môže byť bolesť skúškou. Boh chce vedieť, ako ho milujeme a ako nám záleží na našej spáse.

252. Sú ľudia, ktorí konajú dobro, ale chcú, aby to nebolelo. Radi by navštevovali chorých, ale to by chorí museli k nim prísť sami na návštevu. Vedia, kto potrebuje peniaze, ale čakajú, aby k nim prišiel, patrične poprosil a nezabudol.

253. Koľko potrebujem toho ešte na zemi? Koľko môžem ešte žiť? Ako si počínam? Čo mi zväzuje ruky? Prečo dnes nie som šťastný? ...nie sú to aj mne adresované slová?

254. Keď matka drží v náručí dieťa, nemá ani potuchy, čo s ním bude o dvadsať rokov.

255. Počas celého života musíme mať väčšiu vieru a nádej v Božiu iniciatívu.

256. Všetci máme Ježišom zadanú celoživotnú úlohu byť apoštolmi.

257. Poznáte ten pocit, že vás niekto potrebuje? Vtedy dokážeme viac, ako by sme si mysleli.

258. Túžba po stabilite a istote je v každom z nás hlboko zakorenená.

259. Je potrebné zabrániť, aby sa vlci obliekli do barančích rúch, zbojníci do šiat milosrdných samaritánov.

260. O čom často premýšľame, po čom snívame, čo má pre nás hodnotu, čo je zmyslom každodenného snaženia?

261. Nikdy si nesmieme poškrvniť ruky tým, čo nám nepatrí.

262. Každý si bude zodpovedný za svoje skutky, za svoje nasledovanie Krista.

263. Naplňme svoj život láskou, aby sme aj my nestáli na konci svojho života s konštatovaním, že bol prázdny, bez lásky - aj keď sme pravidelne chodili do chrámu, modlili sa a pristupovali k sviatostiam.

264. Sú ľudia, ktorí nezištne vedia pomôcť bez nároku na akúkoľvek odmenu. Veria, že Boh vidí a raz vo večnosti odmení.

265. Ježiš nás potrebuje. Prehodnoťme si Kristove slová o „milosrdnom samaritánovi“ z nášho okolia života.

266. Vzácneho človeka zvykneme privítať slovami: „Hostí do domu, Boh do domu.“

267. Pohostinnosť je prejavom úcty, lásky, vďačnosti, priateľstva.

268. Venovať pozornosť hosťovi je nielen slušnosť.

269. Všímame si aj v duchovných veciach viac to, čo je vidieť očami, ako to, čo nie je vidieť očami, a predsa má pred Bohom veľkú cenu.

270. Filozofia mnohých vychádza z ideálu hmotného zaistenia, postavenia, kariéry, zábavy, športu, obchodu a až potom záujem o duchovné hodnoty, ...ak ostane na ne čas.

271. Nech náš štýl života, zvyky či stretnutia hovoria o zodpovednosti za dušu.

272. Každý kúsok chleba je Boží dar.

273. Nikto z nás nie je bez hriechu a preto by malo byť samozrejmé modliť sa, aby nám Boh odpustil naše previnenia.

274. Možno sa nám zdá čudná prosba „a neuved' nás do pokušenia“. Ako nás Boh môže uviesť do pokušenia? Je to vtedy, ak naša pýcha je veľká. A to do takej miery, že si namýšľame, že všetko zvládneme bez Boha. Vtedy Boh dopustí pokušenia, aby sme si uvedomili, že bez Božej pomoci nič nedosiahneme.

275. Lásku k Bohu môže prejaviť len rozumové stvorenie.

276. Každý sa pre Boha musí rozhodnúť sám.

277. Umeniu žiť neprekáža naša oddanosť, vernosť Bohu a plnenie jeho vôle.

278. Najkrajšou modlitbou je povedať Bohu: Milujem Ťa!

279. Pravá láska dáva službe punc kvality, veľkosti, teda robí život nádherným umením, ktoré chce Boh a ktoré aj odmení.

280. Spása duše musí byť prioritou každého človeka!

281. Odkladať duchovné hodnoty na starobu, neskôr, potom... Kde je záruka, že sa dožijeme?

282. Evanjeliom dostávame radu, návod, aby sme svoje ruky využili na svoje obohatenie tým, že budeme pracovať pre iných.

283. Bolo by omylom sa domnievať, že mierou zla je vlastniť množstvo vecí, ktoré si čestne nadobudneme.

284. Keby bohatstvo tohto sveta stačilo človeku, aby ho skutočne naplnilo, potom by muselo byť najviac šťastných ľudí medzi najbohatšími, či už národmi, rodinami, spoločnosťami. A je to skutočne tak?

285. Mnohí si nahovárajú, že keď majú kapitál, budú mať aj lieky, zabavia sa hoci pri televízii, nakúpia si v marketoch a keď umrú, pochová ich pohrebná služba s ponukou cez rakvy, značku pohrebného auta, obľúbenou hudbou a kvetmi. ...a čo duša? Večnosť? Na čo sa v živote spolieham?

286. Aj keď máme svedomie čisté, keď nám nič nevyčíta, treba bdieť, lebo pokušenia sú rôzne a diabol má svoju taktiku na každého.

287. Je prejavom Božej lásky, že pred smrťou si niekto uvedomí, že to, čo pokladal za prezieravosť, bola vlastne nevera. Je bohatstvom počuť hlas Boha vo svedomí od ľudí, lekára, manželky, brata, že treba dať Bohu, čo mu patrí. Nie však milodar, určitú službu, ale plniť všetky príkazy. Je úžasné, že Boha prijímame ako naše najväčšie bohatstvo.

288. Jedine Boh môže naplniť človeka pravým bohatstvom.

289. Láska a zlo budú do konca čias stáť proti sebe. Zlo nezvítazí nad dobrom na konci, pri druhom príchode Krista na zem. Vernosť Kristovi prináša nový život.

290. Pre kresťana umenie žiť znamená aj čakanie toho, čo má prísť. Budúcnosť nie je čosi abstraktné. Veríme vo večný život.

291. Kto život pokladá za veľký dar od Pána Boha, zodpovedne pristupuje k udalostiam vo svojom živote.

292. Boh právom od nás žiada zodpovedne pristupovať k životu.

293. Za vernosť, za úspešne zvládnutý život Ježiš sľubuje odmenu.

294. Boh nás pobáda k modlitbe.

295. Nič nové pod slnkom, že tí, ktorým svedomie niečo vyčíta, kritizujú Krista, evanjelium, Cirkev...

296. Nie je nám potrebné vedieť počet spasených, ale robiť všetko pre to, aby sme boli spasení.

297. Boh nám stvoril ústa, aby sme hovorili iba dobré, cenné a krásne slová - a či to nie je umenie?

298. Čo sú tie veľké kamene v mojom živote?

299. Ježiš sa nikdy nezriekol svojho titulu „Knieža pokoja“ (porov. Iz 9,5).

300. Pravý pokoj bolí, je neprijemný. Je však obohatením, začiatkom nového života. Boj dobra a zla nie je témou len pre rozprávky. Čo život?

301. Múdry kresťan sa učí na chybách druhých a žije naplno s Bohom. Takto sa realizuje zásada „umenie žiť“.

302. Teraz sa rozhodujeme, teraz ide o našu spásu.

303. Dobro a zlo, pravda a lož, láska a nenávisť sú nezlučiteľne proti sebe. Kto by ich chcel spojiť, pokúšal by sa spojiť oheň s vodou! Rovnako v učení Krista niet zlatej strednej cesty pre tých, čo uverili slovám Krista.

304. Nieкто kritizuje a odsudzuje a pritom si myslí: ja nič, ja mám na to právo, je to môj názor! Len vy sa nesmiete dotknúť poznámkou jeho. On chce mať pokoj. Prečo mu nedajú pokoj?

305. Nový život symbolizujú oheň a voda. Zničia staré a môžu dať obrat k novému začiatku. Oheň a voda sú súčasne súdom, očistením a spásou.

306. Slovo „pokoj“ mnohí chápu rôzne, zoširoka, teda nesprávne, hoci sa stalo moderným slovom. Nejedná sa len o prekutie mečov na radlá a kopijí na viničné nože.

307. Život nie je hra, ale neustála spolupráca, pripravenosť splniť očakávané.

308. Čierne je vždy čierne a biele je vždy biele.

309. Falošný pokoj je rovnako nebezpečný a škodlivý. Mlčať pri hriechu iných, aby som mal pokoj od nich, je hriech. Aj falošný pokoj ničí, rúca, zabíja...

310. Pravdou je, že si máme pomáhať navzájom.

311. Naplňme svoj život zmysluplným obsahom.

312. Kresťanstvo je veľmi požadovačné náboženstvo. Vychováva hrdinov, ale iba z tých, čo sú ochotní všetko vsadiť na vernosť Kristovi a za vernosť sa draho platí. Kresťan musí jasne zastať postoj medzi vierou a neverou, medzi nádejou k Bohu a nádejou, čo ponúka svet.

313. Svet obohatí ľudské umenie žiť.

314. Pravda o dôstojnosti a živote človeka je predsa viac ako pohodlie či bezstarostný život. Je na nás, aby sme bránili pravdu, keď je to dôležité.

315. Triedenie duchov okolo pokoja Kristovho je aj dnes. Postoj ku Kristovi delí: troch proti dvom, otca proti synovi, matku proti dcére, nevestu proti svokre. Ľudia i dnes za misu šošovice zrádzajú. Pre pohodlie zabúdajú. Hriech ich robí slepými, hluchými, nemými, chromými. Vernosť a zrada stoja proti sebe.

316. Ježišove slová majú presne svojich adresátov. Je to nielen vyvolený národ, ale každý človek.

317. Kresťanstvo je život a život sa nikdy nezastavuje. Ak nepostupuje, isto ustupuje dozadu. Kresťan vystupuje celý život na končiar, ktorý nikdy na zemi nedosiahne. Kresťan sa neuspokojuje s tým, že je kresťan. Preto budú v Božom kráľovstve prekvapenia, že tam nebudú tí, čo si na zemi boli istí o svojej spáse.

318. Pýcha brzdí napredovanie, ale pokora dáva vzlet. Pyšný si namýšľa o sebe veľa: čo je, čo znamená, čo dokázal, ale o pokornom to hovorí Boh, aký je v jeho očiach veľký.

319. Pravdivý príklad, kresťanský vzor života má svoju silu, opodstatnenie, význam. Nesmieme sebe ani iným zamlčovať pravdu. Naopak.

320. Kristus nič neodvolal, nezrušil, nezmenil. Kto uverí Kristovi a všetko mu podriaďi, stáva sa víťazom. Nesklame sa.

321. Mnohí rezignujú, vzdávajú sa, odchádzajú od učenia Krista. Iní však napredujú i napriek ťažkostiam. Tie predsa patria k veci a vyplatí sa zvíťaziť.

322. Vernosť a vytrvalosť Kristovi sa vypláca.

323. Kto chce vystaviť čím vyššiu budovu svätosti, tým hlbšie musí vyhlíbiť základy pokory. Pokora je soľ svätosti.

324. Pokora je stav odpútať sa od seba, slúžiť z lásky bratom a sestrám, nie z vypočítavosti, túžby po chvále, poctách, uznani, ale vedome a dobrovoľne nasledovať Krista, plniť vôľu Božiu.

325. Pravá pokora spočíva v tom, že pre Krista sa máme zriecť všetkého, čo nepatrí jemu. A chcieť vždy len to, čo od nás čaká Ježiš. Boh je pokora a to je jedna z najšťastnejších definícií Boha.

326. Potrebujem si uvedomiť vzťah k pýche a pokore. Pokora sa stáva fundamentom spásy.

327. Pýcha je hriech, ktorý sa protiví Bohu a ľuďom. Pýcha robí ľuďom život na zemi peklom.

328. Vysoké pohoria, končiare, štíty, ktoré si vyžadujú odvahu, vytrvalosť, silu ich prekonať, možno prirovnať k práci človeka, kresťana na sebe v čnosti pokory.

329. Nikdy nezabudnime prežívať prítomný okamih ako dar od Boha.

330. Kresťanstvo je ťažká cesta.

331. Pokora ozdobuje.

332. Pyšný človek nedokáže milovať ani seba, nie tak ešte blížneho alebo Boha. Ak si pyšný myslí, že miluje aspoň sám seba, aj vtedy si spôsobuje vážnu ujmu. Pýcha je príčinou mnohých chorôb.

333. Pýcha je najväčšou prekážkou svätosti. Pýcha je reťaz, ktorá nás spája s našimi nedostatkami.

334. Pokora lieči dušu i telo.

335. Pýcha nemôže zvíťaziť. Pokora vždy zvíťazí.

336. Je správne túžiť po pokore, pracovať na svojej pokore. Život pokorného kresťana je obohatením nielen jeho samého, ale je aj požehnaním okolia, kde žije.

337. Neskazený človek, otvorený a zrelý, môže byť pokorný. Bohu sa pokora páči. Pokorný človek vie, čo chce dosiahnuť.

338. Kresťan sa nedá pomýliť konštatovaním sveta, že viera je ťažká, že Boh vyžaduje neúmerne veľa. Áno, kresťanstvo je náročné. Vyžaduje si jednoznačné rozhodnutia.

339. Má Ježiš v našom srdci a živote to, čo mu právom patrí?

340. Naša veža má tiež meno “nebo”.

341. Jedno platí stále. Byť verný Bohu vždy a nadovšetko. Milovať Boha a po ňom aj blízkych.

342. S Bohom sa neučme vyjednávať. Boha vo všetkom milujme. Boh nikoho nesklame.

343. Boh má plné právo sa rozhnevať a potrestať tých, ktorí sú neverní. Avšak tento pocit mu ani nenapadne. Boh necháva človeka konať, nezasahuje.

344. Predovšetkým chce prejaviť svoju radosť. Taký je náš Boh! Nechce od nás počuť žiadne výhovorky alebo ospravedlnenia, chce nás jednoducho len obklopiť svojou láskou.

345. Najväčšie z cností sú pre neho spravodlivosť a láska.

346. Je dobré vedieť, že sme Božie deti.

347. Kameň na ceste zbadáme a keď sa oň potkneme ešte sa aj nazlostíme. No krásny kvet na kraji cesty si všimne málokto. Nad maličkosťami sa vieme rozčuľovať.

348. Nepretvárajme svet ani ľudí okolo nás. Pretvorme sami seba. Len tak sa pripodobníme Bohu a raz dosiahneme večnú blaženosť.

349. Každý deň má svoje trápenie.

350. Boh klope aj na dvere nášho srdca. Chce, aby sme mu ich otvorili a prijali ho.

351. Hoci sme hriešni, Boh nás miluje a chce nás spasiť. Konajme podobne aj my.

352. Ak sme ešte nezačali Ježiša hľadať, práve teraz je na to najvhodnejší čas.

353. Milujme sa teda aj my rovnakou láskou ako Boh! Pokúsme sa o to už dnes.

354. Kto sa teší z maličkostí? Z piesne vtáčika, z úsmevu dieťaťa, z peknej piesne, z chutného jedla... sú to vôbec maličkosti? Dokážeme sa tešiť z týchto skutočností a chváliť Boha za tento dar? Alebo máme radosť len z bohatstva, z úspechov, z postupu v zamestnaní či v nadobúdaní majetku a správcovstva?

355. Aké sú hodnoty nášho života? Zamýšľali sme sa niekedy nad tým? Čomu dáva-
me v živote prednosť? Doba, v ktorej žijeme, plynie akosi veľmi rýchlo.

356. Sila peňazí je veľmi veľká a častokrát človekovi zatemňuje srdce. Z peňazí si ľahko urobíme super priateľov.

357. Často dávame materiálnym hodnotám prednosť pred hodnotami, ktoré nás robia ľuďmi. Slúžime mamone, ktorá nie je pre človeka, ale je postavená nad človeka.

358. Častokrát vidíme, ako niektorí ľudia podstupujú neuveriteľné útrapy, aby získali peniaze, aby sa vyšvihli v práci, dosiahli slávu či moc. Pre peniaze, majetok a úspechy všetko! Aj na kraj sveta.

359. Môžeme byť šťastnejší, ako keď vidíme radosť našich blízkych?

360. Nie vždy si môžeme dovoliť pomôcť či už finančným, alebo nejakým iným materiálnym darom. No stále môžeme pomôcť úsmevom, radou, vypočutím toho druhého. Kedy sme naposledy navštívili chorého v našej blízkosti?

361. Stačilo jedno rozhodnutie...! Urobme aj my rozhodnutie.

362. Prosme Boha, aby nám pomáhal. Aby sme vytrvali, aby sme sa správne rozhodli. Prosme Ducha Svätého, aby nám pomáhal vytrvať. Preukážme konkrétny skutok. Odchádzajme zmenení, dovoľme Bohu, nech koná v našich životoch! Nechcime mať čo najviac.

363. Koľkokrát sme my v pozícii uchmatnúť čo najviac pre seba, zvýhodniť seba a na druhého nehľadieť?

364. Dbajme o to, aby po našej smrti mohli o nás povedať: Bol to človek s veľkým srdcom, ktorý rád pomáhal, ktorý sa vedel rozdať...

365. Stále je mnoho príležitostí k skutku lásky. Teraz je to potrebné! V očistci už dobré skutky konať nebudeme, tam budeme trpieť za to, čo sme tu zanedbali. Konajme tak s najlepším úmyslom.

366. Snažme sa malými krôčikmi napredovať na ceste spásy.

367. Nikto od nás nežiada, aby sme konali to, čo nie je v našich silách. Ostaňme pri tých malých veciach, ale konajme ich verne a poctivo!

368. Sme šťastní? Pociťujeme aspoň dnes a v tejto chvíli v sebe aspoň kúsok radosti?

369. Do každého človeka je vložené, že svoju matku mal rád.

370. Boh nám dáva poznať svoje plány s nami.

371. Jednou z najkrajších a najrozjímavejších modlitieb, ktorú máme možnosť sa všetci modliť a ktorú nám dáva samotná naša Matka, Panna Mária a vrelo odporúča Cirkev, je modlitba posvätného ruženca.

372. Nestačí mať ruženec v zásuvke, ani zavesený v aute či v kabelke, najkrajší je v modliacich sa rukách!!!

373. Naša nebeská Matka sa stará aj o naše životné šťastie.

374. Zamilujme si modlitbu svätého ruženca a tak i našu nebeskú Matku. Ona nás iste privedie k svojmu synovi, Ježišovi. Per Mariam ad Jesum - cez Máriu k Ježišovi.

375. Myslíte, že si môžeme zabezpečiť dobrý život a večnú spásu aj bez návodu? Teoretický áno.

376. Život žijeme len raz.

377. Naša spása má nesmiernu hodnotu.

378. Mnohí nám dnes ponúkajú návod na šťastný život.

380. Reklamy ponúkajú veci, ktoré nám majú zaistiť šťastie. Ale ktorá reklama nám ponúkne spásu?

381. Aj keď sme ľudia rôzni, každý z nás v ňom môže nájsť návod, ako si počínať v najrôznejších situáciách.

382. Nie je pravda, že chudobnejší ľudia sú leniví a že za svoju situáciu môžeme sami.

383. Ak človek nežije v zhode s Božou vôľou, tam nepomôže ani zázrak. No ak sa snaží podľa nej žiť, pomáha mu v tom celé nebo. Bohu vtedy nie je problém ani urobiť zázrak.

384. K dobrému dielu nestačí len dobrý materiál a náradie, ale aj správny návod.

385. Vezme, že aká bude naša viera, taký budeme mať i vzťah s naším Otcom, také bude naše srdce, tak sa budeme správať k sebe navzájom, také budú naše postoje a modlitby, teda celý náš vonkajší i vnútorný život.

386. Vieru zachováme tým, že ju budeme vyznávať - a to nielen v kostole, ale i doma medzi sebou navzájom, na pracovisku, v škole a tiež aj vo voľnom čase.

387. Každý z nás má svoje malomocnosť, nejakú chorobu, fyzickú, duševnú či aj duchovnú alebo nejaké trápenie, s ktorým si nevie poradiť.

388. Nikdy nesmieme zabudnúť v našich trápeniach prosiť Boha o pomoc a dôverovať mu.

389. Kedy sa môžeme modliť? Jednoducho povedané modliť sa môžeme vždy, všade a ľahko. Keďže modlitba je rozhovor s Bohom, ktorý je všade prítomný a môžeme ho vidieť v každom detaile i diele navôkol nás.

390. Je potrebné dôverovať v Božie konanie, že on to vidí a pretvorí v dobro.

391. Všetko v našom živote má zmysel.

392. Zažili ste už silu modlitby?

393. Dnes akosi menej času venujeme modlitbe, ba čo viac, akosi sa z nášho povedomia vytráca zmysel modlitby.

394. Dieťa nevie pochopiť, prečo mu otec nechce dať nôž alebo zápalky, keď o ne úpenlivo prosí. Tak ani my nie sme niekedy schopní pochopiť Božie konanie v našom živote.

395. Vzorom modlitby je modlitba „Otče náš“.

396. Nedá sa chodiť okolo ľudí a nevšimnúť si ich.

397. Pýcha je prekážkou v našom vzťahu s Bohom. Keď sme pyšní, Boh nás nemôže požehnať.

398. Každá cesta za pokojom, okrem cesty Kristovej, je slepá ulička.

399. Je Ježiš cestou môjho života?

400. Už od narodenia sme povolaní kráčať cestou do večnosti.

401. História je učiteľkou života.

402. To, čo bolo v našej minulosti už nezmeníme a je zbytočné sa tým trápiť. No to, čo je pred nami, to čo nás čaká, to môžeme ovplyvniť a záleží len od nás samých, či náš odchod z tohto sveta prežijeme s Bohom alebo pretrpíme bez neho.

403. Určite sa už každý z nás zamýšľal nad otázkou času odchodu a to hlavne vtedy, keď počuť o odchode priateľa, či známeho, či blízkej osoby. Vtedy nám hlavami víria otázky: „Ako to bude so mnou?“ „Som ja na to pripravený?“ „A čo s tými alebo s tým, čo tu po mne ostane?“

404. Nemajme strach zo smrti, ale sa na ňu pripravujme, aby nás prijali do večných prítokov, ktoré nám prichystal Ježiš. Nestrácajme čas, ktorý nám ešte ostáva.

405. Cirkevný príkaz nás vyzýva k pristúpeniu ku sviatosti zmierenia a Eucharistii aspoň raz do roka. Vhodný čas je pôstny, keď sa pripravujeme na najväčšie sviatky cirkevného roka.

406. Naša viera je obrovský dar, ktorý sme dostali pri krste. Treba sa však o tento dar starať.

407. Keď sa láska stane vynaliezavou a služba bude úprimná, spravíme niečo navyše.

EVANJELIZACIA.EU

Denné Tlbi

Na internetovej stránke
P. ĽUBOMÍRA STANČEKA

WWW.EVANJELIZACIA.EU

postupne pre Vás uverejníme:

- viac ako 100 e-knží - homílie, vedecké, romány, zborníky a články
- viac ako 3000 homílií na roky A, B, C, i tématické
- viac ako 2920 denných meditácií
- viac ako 300 nahrávok z duchovných cvičení
- viac ako 20 divadiel s náboženskou tematikou i dedinské

STÁLE AKTUÁLNE BOŽIE SLOVO NA KAŽDÝ DEŇ

Ak máte záujem o
DENNÉ MEDITÁCIE ĽUBOMÍRA STANČEKA,
pošlite svoju e-mailovú adresu na:

evanjelizacia@evanjelizacia.eu

a text s odkazom na nahrávku Vám bude na Váš e-mail denne zadarmo zasielaný.

To všetko ZADARMO PRE VÁS - O.A.M.D.G.